

відповідає загальній стратегії онлайн-медіа «Рубрика» – орієнтувати суспільство на конструктивні рішення навіть у найскладніших кризових ситуаціях.

Список літератури:

1. Скалацька О. В. Екологічна проблематика у медійних трендах. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2023. Том 34 (73) № 6 2023. С. 232–236. DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2023.6/40>

2. Рубрика. URL : <https://rubryka.com/>

УДК 338.482:504.06(477.41)

ЕКОЛОГО-ТУРИСТИЧНА ЦІННІСТЬ ЗОНИ ВІДЧУЖЕННЯ

Віленський В. О., Новікова А. В.

Сумський національний аграрний університет

E-mail: vilenskiy221@gmail.com, aNovikova1208@gmail.com

Чорнобильська зона відчуження за останні десятиліття трансформувалася з території суто техногенної катастрофи на унікальний природний полігон. Питання її еколого-туристичної цінності набуває особливої актуальності у зв'язку з зростанням попиту на науковий і пізнавальний туризм.

Відсутність інтенсивної антропогенної діяльності сприяла відновленню екосистем Полісся. Створення Чорнобильського радіаційно-екологічного біосферного заповідника підкреслило статус території як резервату біорізноманіття. Для екологічного туризму ключовими об'єктами стають: популяції коня Пржевальського, зубра, бурого ведмеда та рисі; мозаїка лісових та водно-болотних угідь, що не мають аналогів у Європі за ступенем невтручання людини [1].

Екологічний туризм у ЧЗВ виходить за межі класичного спостереження за природою. Його цінність полягає: у демонстрації стійкості природи (наочний приклад регенерації екосистем після екстремального впливу); радіоекологічному вихованні (формування культури безпеки та розуміння наслідків глобальних катастроф).

Розвиток екотуризму в регіоні обмежений режимом

радіаційної безпеки. Пріоритетом залишається суворе зонування територій, де відвідування можливе лише за встановленими маршрутами, що мінімізують вплив на вразливі ділянки заповідника. Окрему складність становить мінна небезпека, спричинена військовими діями в регіоні, що вимагає проведення додаткових заходів із демінування та постійного моніторингу безпекових умов. Крім того, антропогенне навантаження на екосистеми має бути чітко регламентованим, аби туристичні потоки не порушували природні процеси самовідновлення флори та фауни [2].

Еколого-туристичний потенціал Зони відчуження полягає у синергії природного відродження та меморіальної цінності. Трансформація ЧЗВ у об'єкт екологічної просвіти сприяє зміні сприйняття території з «мертвої зони» на «зону життя», що є важливим кроком для її інтеграції у міжнародний туристичний простір. Це дозволяє сформуванню нової парадигми використання посттехногенних ландшафтів як платформ для наукового пізнання та екологічної етики. У перспективі Чорнобильська зона може стати світовим еталоном раціонального поєднання заповідної справи з контрольованим пізнавальним туризмом.

Список літератури:

1. Гащак С. П., Вишневський Д. О., Чижевський І. В. Чорнобильська зона відчуження – унікальний полігон для вивчення дикої природи. *Екологія та ноосферологія*. 2019. Т. 30, № 2. С. 85–92.

2. Коротун С. І. Географія туризму України : навч. посіб. Рівне : НУВГП, 2021. 215 с.

УДК 911.9

**ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ ЯК АТРАКТИВНИЙ ОБ'ЄКТ
РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ**

Гавришок Б. Б., Долопікула Г. М.

Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

E-mail: gavrok2911@tnpu.edu.ua

Актуальність дослідження зумовлена зростаючим світовим інтересом до об'єктів, що асоціюються з глобальними